

([Сведок](#))

Од 26. јануара 2011. у Сирији траје побуна против власти Башара ел Асада који је у светској јавности показан фактички као злочинац који терорише сопствени народ (ова формулација се често може чути у страним медијима). Према извештајима које шаљу како званични сиријски извори, тако и међународни, сукоб сваким даном постаје све оштрији, са све већим бројем жртава. Незванично се процењује да је до сада погинуло преко 12.000 људи. Недавно обарање турског авиона недалеко од сиријске обале додатно је заострило ситуацију и прети да изазове и реакцију НАТО.

Зашто би дешавања у Сирији могла да буду посебно занимљива за Србију и српску јавност? Због тога што читава прича око Сирије, и медијска и политичка, неодољиво подсећа на сценарио који је примењен на овим просторима, према бившој Југославији и Србији, током деведесетих.

Већ недељама водећи светски медији, који своја седишта имају на Западу, интензивно извештавају о сукобу у Сирији. Начин на који се о тамошњим догађајима говори у медијима, веома личи на начин на који се деведесетих извештавало са Балкана. Са једне стране говори се о сиријском режиму који је недемократски, тоталитаран, чије званичне и незваничне-паравојне снаге чине злочине над невиним цивилима тако што гранатирају цивилно становништво и убијају невинне, а са друге стране су цивилно становништво и побуњенички борци.

Разбијање Сирије по YU-рецепту

Пише: Милан Динић
субота, 30 јун 2012 12:14

Са једне стране говори се о сиријском режиму који је недемократски, тоталитаран, чије званичне и незваничне-паравојне снаге чине злочине над невиним цивилима тако што гранатирају цивилно становништво и убијају невинне, а са друге стране су цивилно становништво и побуњенички борци.

Сви извештаји који евентуално говоре у прилог актуелним сиријским властима преносе се ретко, уз напомену да су то информације које нису независно потврђене или које долазе од режимских медија, уз констатацију да су сиријске власти забраниле страним медијима да уђу у ту земљу (што јесте тачно). Са друге стране, већина извештаја са терена, као и снимци наводних злочина сиријских оружаних снага, преносе се са знатно мање опреза уз знатно више помпе. Евентуално се на крају извештаја напомене да је реч о снимцима и подацима који нису независно потврђени, али свеједно се представљају као аутентични и често репризирају.

Сирија, уколико се у обзир узму демократски стандарди као што су слободни избори, независни медији, развијено цивилно друштво или сменљивост власти, свакако је далеко од реда демократских и слободних земаља. Премда формулација „слободна и демократска земља“ делује извикано и искомпромитовано уколико се узму у обзир бројни примери недемократског понашања највећих светских демократија данашњице (америчка инвазија Авганистана и Ирака, или киднаповање и држање људи годинама у притвору без оптужнице, у бази Гвантанамо на Куби...), земље Запада ипак представљају најдемократскији део света.

Међутим, док са једне стране западни званичници и медији отворено говоре о недемократичности, бруталности и злоделима Асадове власти, често као доказ нудећи непотврђене информације, са друге стране мало се говори о томе ко су противници Асаду окупљени у Сиријском националном савету и шта су њихови циљеви. Досадашња искуства из Либије и Египта, али и најаве самих опозиционара у Сирији, показују да би евентуалном победом опозиције у овим сукобима уследила стравична одмазда над мањинама које су обележене као заштитници режима и према којима је, стога, свака присилна мера оправдана и не може бити заустављена. Преведено на искуство Србије, није ли то заправо слично оправдање за масован егзодус преко 200.000 Срба са Косова и Метохије након повлачења југословенских/српских безбедносних снага?!

Разбијање Сирије по ЈУ-рецепту

Пише: Милан Динић
субота, 30 јун 2012 12:14

Разбијање Сирије по YU-рецепту

Пише: Милан Динић
субота, 30 јун 2012 12:14

~~Умештај слике је случајан и не представља став аутора. Сви подаци су из јавних извора.~~